

Úvod do programovacích stylů ♦ poznámky k přednášce

8. Iterátory

verze z 22. listopadu 2023

1 Iterátory

Na hodnoty, které se skládají z prvků, můžeme pohlížet jako na **posloupnosti**. Například pole `[1, 2, 3]` můžeme chápat jako posloupnost hodnot 1, 2 a 3. Posloupnosti se také nazývají **iterovatelné hodnoty**.

Průchod posloupností reprezentujeme hodnotou, která se nazývá **iterátor**. Iterátor k iterovatelné hodnotě *iterable* získáme zavoláním vestavěné funkce `iter`:

```
iter(iterable) => iterator
```

Například:

```
>>> i = iter([1, 2, 3])
```

Voláním vestavěné funkce `next` na iterátor postupně získáváme prvky posloupnosti:

```
next(iterator) => element
```

Vyzkoušíme:

```
>>> next(i)
1
>>> next(i)
2
>>> next(i)
3
```

Pokud další prvek posloupnosti neexistuje, funkce `next` vyvolá výjimku `StopIteration`. Tedy:

```
>>> next(i)
StopIteration
```

Přirozeně pro jednu iterovatelnou hodnotu můžeme vytvořit více iterátorů:

```
>>> array = [1, 2, 3]
>>> i1 = iter(array)
>>> i2 = iter(array)
>>> next(i1)
1
>>> next(i2)
1
>>> next(i1)
2
>>> next(i1)
3
>>> next(i1)
StopIteration
>>> next(i2)
2
>>> next(i2)
3
>>> next(i2)
StopIteration
```

Iterátor sám je iterovatelná hodnota představující zbytek dosud neprojité posloupnosti:

```
>>> i1 = iter([1, 2, 3])
>>> next(i1)
1
>>> i2 = iter(i1)
>>> next(i2)
2
```

Pokračování v průchodu `i1` mění průchod `i2`:

```
>>> next(i1)
3
>>> next(i2)
StopIteration
```

Iterátory nelze použít ve funkcionálním programovacím stylu a to z toho důvodu, že při každém zavolání funkce `next` dojde ke změně iterátoru. Jak víme, změny hodnot jsou ve funkcionálním stylu zakázané.

Řetězec je iterovatelná hodnota. Na řetězec se můžeme dívat jako na posloupnost znaků, které jej tvoří. Například:

```
>>> i = iter("py")
```

```
>>> next(i)
'p'
>>> next(i)
'y'
>>> next(i)
StopIteration
```

Vestavěná funkce:

```
range(start, stop)
```

vrací iterovatelnou hodnotu, která představuje posloupnost čísel větších nebo rovno než *start* a menších než *stop*. Volání

```
range(stop)
```

je ekvivalentní s

```
range(0, stop)
```

Například máme:

```
>>> i = iter(range(1, 3))
>>> next(i)
1
>>> next(i)
2
>>> next(i)
StopIteration
```

Příkaz `for` má tvar:

```
for variable in iterable:
    block
```

kde *variable* je proměnná, *iterable* iterovatelná hodnota a *block* blok kódu. Příkaz se vykoná následovně:

1. Získá se iterátor *iterator* iterovatelné hodnoty *iterable*.
2. Dokud volání `next(iterator)` nevyvolá výjimku `StopIteration`, tak
  - (a) se nastaví proměnná *variable* na návratovou hodnotu funkce `next`
  - (b) a vykoná se *block*.

Například:

```
>>> for i in range(3):
    print(i)
0
1
2
```

2 Generátory

Příkaz produkující prvek posloupnosti nabývá tvaru:

```
yield element
```

kde *element* je další prvek posloupnosti. Příkaz může být použit pouze v těle funkce.

Funkce, která obsahuje v těle příkaz `yield` se nazývá **generator**. Příkaz návratu (`return`) v těle generátoru smí vracet pouze hodnotu `None`.

Příklad generátoru:

```
def get_numbers():
    i = 0
    while i < 3:
        yield i
        i = i + 1
```

Poté, co se zavolá generátor, vykonávání těla generátoru se pozastaví před vykonáním prvního příkazu, a volání vrátí iterátor. Tedy:

```
>>> i = get_numbers()
```

Při vyžádání dalšího prvku funkcí `next` se začne vykonávat tělo generátoru od pozastaveného místa až po příkaz `yield`. Dalším prvkem posloupnosti bude hodnota určená příkazem `yield`. Vykonávání těla generátoru se pozastaví na následujícím příkazu. Tedy:

```
>>> next(i)
0
```

Vykonávání těla generátoru je pozastaveno na řádku:

```
i = i + 1
```

Popsaným způsobem získáme další prvky posloupnosti:

```
>>> next(i)
1
>>> next(i)
2
```

Skončení vykonávání těla generátoru povede k vyvolání výjimky `StopIteration`:

```
>>> next(i)
StopIteration
```

3 Generující výraz

Iterátor lze vytvořit pomocí **generujícího výrazu**, který má tvar:

```
(element clauses)
```

kde *element* je výraz určující prvky iterátoru a část *clauses* určuje hodnoty proměnných použitých v *element*.

Část *clauses* obsahuje za sebe napsané klauzule `if` a `for`. První klauzule je vždy `for` klauzule.

For klauzule má tvar:

```
for variable in iterable
```

kde *variable* je proměnná a *iterable* iterovatelná hodnota.

If klauzule má tvar:

```
if condition
```

kde *condition* je podmínka.

Například:

```
(x + 1 for x in [1, 4, 2, 3] if x % 2 == 0)
```

Hodnotou generujícího výrazu je iterátor, kde prvky jsou určeny následovně:

Vyhodnocení `for` klauzule:

```
for variable in iterable
```

probíhá tak, že se pro každý prvek iterovatelné hodnoty *iterable* vyhodnotí zbývající klauzule, kde proměnná *variable* bude aktuálním prvkem posloupnosti.

Například klauzule:

```
for x in [1, 4, 2, 3]
```

Vyhodnotí zbytek klauzulí, kde proměnná `x` bude postupně nabývat hodnot 1, 4, 2 a 3.

Při vyhodnocování `if` klauzule se vyhodnotí její podmínka. Pokud je podmínka splněna, pokračuje se následující klauzulí. Jinak se přeruší postupné vyhodnocování klauzulí způsobené naposledy vyhodnocovanou `for` klauzulí.

Pokud se podaří vyhodnotit všechny klauzule až do konce, pak další hodnota iterátoru je hodnota výrazu *element*.

Proto:

```
>>> i = (x + 1 for x in [1, 4, 2, 3] if x % 2 == 0)
>>> next(i)
5
>>> next(i)
3
>>> next(i)
StopIteration
```

Pokud je výraz generátoru použit jako argument volání funkce, můžeme vynechat vnější kulaté závorky:

```
>>> list(x ** 2 for x in range(5))
[0, 1, 4, 9, 16]
```

Klauzule `for` může záviset na proměnných uvedených dříve zapsanou `for` klauzulí:

```
>>> list([x, y] for x in range(4) for y in range(x))
[[1, 0], [2, 0], [2, 1], [3, 0], [3, 1], [3, 2]]
```

Uzavřením popisu generování do hranatých místo kulatých závorek rovnou vytvoříme seznam:

```
>>> [[x, y] for x in range(4) for y in range(x)]
[[1, 0], [2, 0], [2, 1], [3, 0], [3, 1], [3, 2]]
```

Poslední příklad:

```
>>> [[x, y] for x in range(1, 10) for y in range(2, x) if x % y == 0]
[[4, 2], [6, 2], [6, 3], [8, 2], [8, 4], [9, 3]]
```